

Prima:
Zoi
Djevojčica iz budućnosti

Šalje:
Iskra Mandić
Bijeljina

Zoi, djevojčice iz daleke budućnosti

Nadam se da si baš ti pronašla moje prastaro pismo iz davne 2024. godine. Iako znam da neću čuti odgovor, izgovori naglas da li su afrički nosorozi, te snažne i lijepе životinje preživjele ljudsku pohlepu i dočekale tvoju sadašnjost? Strijepim za njih. I, još mi reci, postoji li pješčano ostrvo Kiribati u Tihom oceanu ili su ga progutale vode otopljenog leda? O ostrvu i nosorozima sam čitala u časopisu za djecu gdje su na fotografijama tužne životinje i još tužniji ljudi i djeca Kiribatija.

Ove, za tebe davne godine ošišala sam svoju dugu kosu i poklonila je „Udruženju s djecom“ u Beogradu gdje će od nje izraditi perike za djecu oboljelu od raka. Bila sam sretna što mogu nešto učiniti za njih. Bila sam i tužna zbog tih mališana koji mjesecima leže u bolesničkim sobama. Ti ćeš. Zoi reći kako ova djevojčica iz prošlosti govori samo o nečemu tužnom, ali ja živim s vijestima o ratovima, pričama o ugroženoj planeti i vršnjačkom nasilju. Mnogo toga ne razumijem. Kad pitam starije da mi pojasne, najčešće dobijem odgovor „teška vremena“. Moja baka mi priča o svom djetinjstvu kad su ona i drugari, ljeti jurcali za svicima i za loptama napravljenim od krpe. Ja do sada nisam vidjela nijednog svica.

Voljela bih da vidim i osjetim vrijeme tvog odrastanja. Iskreno se nadam da i tvoje djetinjstvo ne nazivaju „teška vremena“. Valjda je većina, u tvom vremenu shvatila da su svijetu potrebniji pametni ljudi od umišljenih sportskih i muzičkih zvijezda i zvjezdica koji će očekivati da im se divite i kad spavate. Pametni i iskreni koji će svakom djetetu na svijetu omogućiti miran san i bar povremeno poslušati djeće srce. Negdje sam pročitala i zapisala u svoj dnevnik da „Samo dobar čovjek može stvoriti bolji svijet“. E, pa takvi!

Ne mogu ni da zamislim kakve sve novotarije koristite. Za mene bi to bila samo čudesa kojima bi se, da budem iskrena, divila jer ja sam samo obično dijete koje

voli sve što je novo. Vi sigurno putujete brže nego što smo mi putovali. Ne znam da li je to ljepše od mog porodičnog putovanja na more, automobilom, gdje se često zaustavljalо kraj planinskog izvora ili jezera obraslog tamnom šumom. Postoje li u tvom vremenu čisti planinski izvori? Zbog tebe i tvojih drugara razasutih širom svijeta se nadam da postoje. Jeste li zakoračili u duboki svemir? Kako li to izgleda? Svemir je kažu „tamno i hladno mjesto“, a ugrijati ga mogu samo ljudi. Opet oni dobri ljudi.

Zoi, želim ti svu sreću koju dijete može doživjeti na ovoj našoj planeti. Budi humana, pomozi onome kome možeš pomoći. Uči i otkrij bar mali kamenić nauke koji će koristiti na svim kontinentima. Ako si umjetnik, stvaraj i obraduj nekoga, sebe i svoju porodicu. Zapamtiti, porodica je toplina koja uvijek čeka da nas prigrli. U njoj je najljepše i nasigurnije, tu mirišu mamine krofne i bakin džem od jagoda, ako znaš uopšte šta su krofne i jagode.

Od srca ti želim siguran i zanimljiv život prepun različitosti koja je najveće bogatstvo naše planete.

Tvoja Iskra